

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłať,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatonk
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłať
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćń ty

Z njebyes mana
Njeh ćí khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Čerbite niedźelste lopienu

W Budyschinje

10. junija 1934

Bauzen

2. niedźela po Čswjatej Trojizy.

1. Jana 3, 13—18.

Čswoje durje řesamkane mjeć, je druhdy dobre, haj nusne. Rořumny hořpodař samknje dom, řo njebychu řo paduřchi a druřy řlósťnizy do njeho řadobnyli. Řnjes řesuš praji: „Řdyň řo ty modliřchi, řańdž do řwojeje řomorki a řamkń řwoje durje a modl řo ř řwojemu Wótzu w potajnym...“ Njeh ma řto řróć napominanje řwoje prawo: Wocziń woczi! abo wocziń hubu! — Če řamřnym prawom řhěrluřchě řpěwa: „Njedaj woczomaj ty hladacž tu na řwětnu řnicžomnoć“, a řpalmiřta řjektje: „Ja čzu njelcžecž a nočzu řwój rót wotewrić; ty budžěřchi wřhiťko derje čžinicž.“

Me řenje ani niħdže drje řamkńjena wutroba řaneje řhwalby nima. Řřchetož řamkńjena wutroba, to drje budže řajka, řo čže jenož we řebi być a řa řebje mjeć; awjele nje je řreba, řo řajka wutroba budže řtwjerdžena w řamřnej lubořči. Čohodla wřmimj řebi je řłowow řwjateho Jana řwěrnju radu, řotraž řěka: „Nje řamkaj řwoju wutrobu přehed řwojim bratom!“

Njeřamkaj ju přehed nim řožedla. Bóh je lubořč. Č ty řaz pruhami řo nam řwěćzi řlónžo lubořče. Řdžěřkuli řičeřcijan řhladuje, wopokařma tuteje lubořče widži. Wřchěč wopokařmow řróna pak je, řo je Wótz řam řwojeho Čsyna njepřehpuřchćził, ale jeha řa nař wřhiťkič řodał, řo byčmy přehes njeha prawi, řiwi a řbóžni byli. Ča nař wřhiťkič! Ča řwojeho bližřeha řunje řať derje, řaž řa řebje. Če to něťko wjele řadane, řo mamj řoho lubowacž, řiž je nař prjednj lubował, dořelž Wótz praji: Daj mi, mój řyno, moja džowka, řwoju wutrobu! a Čsyn řo řebje a řoždeho we řwědomje praiřha řaž něħdy řětra: Čřimanje, lubujeřchi mje? Čřtó moħl řo řarjež? Čřtó nočagnł wotmowicž: „Haj, Řnježe, tu řym,

řwoje džěćžo, řebi řlwiřha moja wutroba a džakna, wěćžna lubořč“? Čžjeřchi-li pak jeha lubowacž, njěřapomń, řo dnrbiřchi jeha lubowacž we řwojič bratroch. Woni řu jeha džěćzi řaž ty. A wón řwojim džěćžom řwoje řchčžedriwe dary a do broty wudžěluje najradřcho přehes řič bratrow, řaž wón dožyła řwoje najřjeńřche džiwj čžini přehes čžłowřte graty. Ču je twój nan a řwoja macž, twój řyn a řwoja džowka, twój mandželki, řwoja mandželka, twój přehčžel a twój řuřod, twój řobucžlowjet a řobupodružnił! Wotewř jim řwoju wutrobu! Čacž řu čži dalečnj abo bližřchi, řnaczi abo řuřnj, witanj abo njepřhiřomni — na řym ničžo njěřaleži, řacž řunjež řaju najbližřchi řež přenje prawo na řwoju lubořč, přenje prawo, haj, ale niž jeničžke prawo. Čřěroko wotewřjena ma wutroba być řožedla.

Njeřamkaj wutrobu přehed řwojim bratrow řež je řo d l a. Wón potřeba řwoju lubořč, ħdyň je w nusnj, we wulkeř abo w maķej, w čželnej abo w duchownej. Čžjeřchi ty řo řemu wotwolařowacž prajiřnj: Ča mam řam ře řobu dořčž čžinicž? Čha by řo řunał měřchniķej a ľewicže, řotraž řo wboheho wot rubjeřniłow wuřłětaneho a řtrařchnje řranjeneho pominjeřchťaj. Čy by ře řwojeř njěřmilnořčžu řwojeho bratra čžěřnořčž řamo přhiřporjał; přchetož wón by derje pnył, řo by řemu pomhacž moħl, ale řo řemu pomhacž njehařchi, a řole ħórķe pōřnacže dnrbjalo jeha řnadž ħiřchče bole boleć řacž jeha nusa řama na řebi. Wón potřeba řwoju lubořč řež, ħdyň w řanej widomnej nusnj njeje. Čdy byčmy přehezo wěđželi, řať něťotražkuli dwiřha woprowdže jachli po řchřicžnj lubořče, řy byčmy řo řróžili. Řjemohł, nočagnł ty řón być, řiž by řo na řajķej wopuřchčženeř duřchi řmilil a řej, řotraž řaž pō čžmje řhodži, řuř řwěťka přhińjeřł do řeje čžemnořče? A ħdy by twój bratr, wřcho jene řacž je čži řnajomny abo niž, ničžeho njepotřebał, jene ř wěřtořčžu potřeba, řunjež řnadž njewjedžiznj, mjenujnj řwoje dobrořpōřchjenje přehed Bořom

w twojich modlitwach, a to je druhdy tež jenicžke, šhtož móžejch sa njeho činicž. Šhto chzešch hewal činicž sa njepršechczela, kiž so i tobu njecha wujednacž? Jenicžke cži twoje dobroprošchenje sa njeho šbnwa, ale tole jenicžke je najlěpšche, najšterje prawy klucž k jeho sawrjenej wutrobje. — Tež tu žana wurēcž njeplacži, ani ta: Wón toho hódny njeje, so wo njeho rodžu. Šdy by našch Bóh s nami chzyl sakhadžecž, kaž šmy šebi sašlužili, hdže bychmy my woštali? Šacž hódny abo niz, hacž budže cži sa to šo džakowacž abo niz, budž na měicze dobry twojemu bratrej, so njeby s twojej winu hišchje bóle šchodowal, so by wjele bóle s twojej luboscžu byl polěpšcheny.

Njesamkaj šwoju wutrobu přiched nim napošledku š a m š w o j e d l a. Krucže, ale žyle po myšli a wucžbje šwojeho Knjesa a mištra japoschtoł kudži: „Šhtóž šwojeho bratra hidži, tón je mordar, a wy wěcže, so mordar nima wěcžne žiwjenje, tak so by pšchi nim woštało.“ Wěšo, hdny šhto šwoju wutrobu samknje přiched šwojim bratrom, s tym hišchje prajene njeje, so by jeho hidžil. Ale japoschtoł tež praji: „Šhtóž bratra njelubuje, tón woštanje w šmjerczi.“ „Njelubuje“ — to šahodnišho klicž, „w šmjerczi woštacž“ lědy šahodnišho. Šhtóž pač šwojeho bratra lubuje, tón směje šam sa šebje s toho šlódki trošht wobšwědcženja, so je šo k žiwjenju pšcheczihczal. Niz kaž mohł šebi na tajke waschne šam pšchipišacž šbožo a šbožnosč. Našcha šbožnosč, nětcžišcha a pšchichodna, je a woštanje njenarjekniwy dar Božej hnadny w Jesužu Khrystužu. A našcha ruka, kotrejž šo tutón dar doštanje, je našcha wěra do Šbožnika. Našcha bratrowska luboscž pač je hódny a žiwy plód tajkeje wěry! Na jejnym plódže dyrbišch šwoju wěru pošnacž. Šhtóž wutrobu samknje přiched šwojim bratrom, tón njepraj, so šteji we wěry, tón nima šnutsłowneho wobšwědcženja, so je s wěrnoscžu žiwy, tón směje wěcže šam najwjetšchu šchłodu, wjetšchu hišchje hacž jeho bratr. Wěšch dha, tak dolho budžejch s nim hišchje po pucžu? Šhto potom, hdny cže jónu twój bratr wobškorži pola twojeho Knjesa, a hdny by twój Knjes, na njeho pokalujo, cže šacžišnył: Šhtož ty jemu njejšy činił, to mi njejšy činił! Niamam prawje, hdny praji: Njesamkaj šwoju wutrobu haj božedla a šwojeho bratra dla, tak tež šam šwoje dla!

Budže-li wutroba wotewrjena, budže ruka wotewrjena w šmilnošči, a runje tak wócžko a wucho a ert a wšcho. Pšchetož kajkaž je wutroba, tajki je žyly člowjek. Dženka je džen Čerwjeneho šchizha. Tež Čerwjenny šchizh šlušcha do štkow bratrowskeje luboscže. Njech šu wone wěch našchej wutrobje porucžene! Pod šchizhom, tutym šnamienjom bójškeje wumožetškeje luboscže, jawdawajmy šebi pšchezo šažo ruzny a prošchmy šwojeho Jesuža:

D šahot we naš plomjo jašne,
so bychmy bratram šlužili.
S naš wšchitkich towarštw ščin krašne,
so žana móž naš nježeli. (Spěw. 330, 3.)
Šamjen.

Šichi hacže.

Sso pšchnej' štwórny wješelo
Pšchi hacže tudny šedžu na trawzy.
Kač Bóh Knjes džiwnje wodži wšcho,
To hiba mi šo w myšlicžny.
We wodže něžnje hibaja
Sso potacže a wšchelle trawicžki,

A žiwjenja šo wješela
Tu mušhki, wacžki, rybicžki.

A hlaj, tam w hata šrijedžijnje
Šsněhběke krašne róže kčžejaja!
Džiw dospołneje rjanoscže
Na žolmicžkach šo koleba!

Šcže wy, wy róže wodowe,
We bělych kochulkach šnadž jandželki,
Tu s njebiež dele pošlane,
Nam před'wacž Boha na wodach?

Šam drascžicžka je njewina!
Šam wutroba je šlónčka šchadjenje!
Ša, hdže je wascha domišna?
Mi prajče, róže kčžejaze!

Ně, s njebiež njejšmy pšchishli my!
Wšchu rjanoscž nam, šlyšch, šlónzo, woda da!
A s čžemnoh' hata wuńdžchmy,
Šsmny roštko kaž wšcha trawina.

Wšcho pač, so cžišchi šwědkojo
Tu byli Božej' wšchehomožny my!
Šdny džěto to šo šlónčiko,
My do wodny šo wrócžimny. —

L.

Njedžekše myšlicžki.

Njedželu popołdny. Ššlónčny dešččik pada a šemja pije. Trada wuhorjena po tajkim wošchewjenju. A my člowjekojo s njej.

Njedželški dešččik to! „Šarar je na klěžny prošnył, nětko bórny dešččik pšchindže!“ praja ludžo. A maja hušto prawje. Dženka tež. Ale poprawom je to wušnacže šhudobny a nje-dostatka. Čžehodla jenož šarar? Čžehodla njepraja: My šmy šo s šararjom modlili? Njejšu šo s šararjom šobu modlili? Čžehodla nješhromadži šo přiedny hižo žyła šwójba, žyly dom, so by šhromadnje šo modlił a šhromadnje prošnył wo dešččik? A čžehodla nješhromadži šo w žyly wšny šožda šwójba doma, so by tak prošnyła? Njedošahajche wěra? Šanibuja šo, to čžinicž? Abo čžehodla po prawom šo njemodla šhromadnje we šwójbje, njepršcha wo dešččik a šchit, wo plódne wjedro, dobre žně? Čžehodla nimaja dožnyła domjaze nutrnoscže? —

Šarar na klěžny prošny wo dešččik. Šaj, ale žyła wošada špěwa tola s nim šobu! Dobroprošchenja a prošny na klěžny chzedža tola byčž a dyrbja tola byčž modlitwy žylyje wošady! Šsu wone to? Tón, kotryž šo šobu njemodli, kotryž šobu do šwojeje modlitwy njewošmje toho, ša kotrehož šo prošny, abo to, wo čžož šo prošny, je džěl Božej šlužby škomdžil a šanjehal. —

Tute modlitwy a dobroprošchenja šu dožnyła wošebita naležnosč — niz mjenje modlitwy a dobroprošchenja pošchitkownje! Šdny dožnyła chzešch dobroprošchenje čžinicž sa někošo, dyrbišch — žyle kaž hdny k Božemu wotkasanju džesch — s nim wujednany byčž, nješměšch ničžo pšchecžiwu njemu měč. Pšchetož tak dha by mohł wěrne dobroprošchenje sa toho čžinicž, na kotrehož mašch hidu, šawicž, hněw, wo kotrymž šnadž hižo na šemšchazej šchčžžny tak a hinał rěčišch, a hdnyž niz tam, tak pšchi plócže, přiched durjemi abo na šachlowej šawzy? Ty tola njemóžesch a nješměšch tajki pšchod Boha pšchicž! Abo hdnyž ty měnišch, so móžesch a šměšch, nješchitčudu tola twoje modlitwy hacž k Bohu — došelž žane wěrne modlitwy njejšu. Našcha modlitwa je tola rěčž wěryžaje-

křehczijskeje wutroby i Bohom. To rěka křehczijska modlitwa je to. —

A runje tak a podobnje masch rospominacž spowědž a Bože wotkasanje. Wšchi tym nješměšch sabycž, šo dopomnicž na to, šhtož Jesuž Křistuž žada wot toho, kiž dže woprowacž a šo dužny dopomni, šo i někim na czistym njeje. Wón dyrbi hieč a šo wujednacž. A nješpěwajšch dha: „... jako my wodawamy šwojim winikam“? Ale kajzy džeja to křehczijske njo i spowědži a i Božemu blidu!! Běda! Kak móže tajki křód žohnowaný byčž, a žohnowanje pšchinječž? Šo jich telko po wužiwanju šwjateje wječzerje niz šbožownych, niz radoštnych — ale nješpokojnych, nješbožownych a w starých kolijach a hubjenšich, je na tym wina, šo tucži dužny i spowědži njeběchu tajzy, kajlichž dže Jesuž šwojich hošči měčž. Woni nježu šwoje stare brémjo šažo šobu dom a pšchipoložiču hišcže walcžk winow. —

Njedželu popołdnju! Haj, tajke a hinašche myšlicžki cži to pšchinu. Wošebje tež, hdnž dženža dešcžik proch tak kuff pokrjepi, hdnž jenož našdala šo hrinašche, hdnž nětko hižo šažo módre njebo, hdnž hižo šažo wěšik duje, kiž wšcho rescžeri. Šsu šararja šameho wotajili w modlenju? Šsu jenož kědžbowali, šhto praji a fak šo modli? Abo šnadž šamo to niz? Nještujetej šo w domach wšy a wošadny žanej ružy a njemodli šo tam žana wutroba w duchu a woprawdže? Abo — haj abo ma tuta šuchota — fak přjedny šyma a šmjerški — byčž křoštanje — křoštanje a niz jenož powucženje, pruhowanje, špominanje? —

Myšlicžki njedželu popołdnju! Haj šu dha tu dožyla tajke myšlicžki njedželu popołdnju? To rěka: masch dožyla křwile ša to? A potom tež: Šsy dopołdnja křwile mēl, ke mišchi hieč abo tola domjazu nutrošcž měčž? A šy tež wolu mēl? Šsy dožyla dženž hieč kēmšchi?

A křodžič dženž kēmšchi, šlužič Bohu w jeho šwjatnizy? A šwjecžič njedželu a šwjaty dženž? Tole je šažo hižo wēž šama ša šo — a to šrudna!

A šhto je wina na wščem tajkim a podobnym šrudnym pola naš? Pola křehczijsanow? To, šo njemyšla na to abo nočžedža myšlicž na to, šhto to je: křehczijsan byčž! To, šo njewědža abo nočžedža wědžecž, šhto to rěka a šhto to je: Ša wěrju do Boha! To, šo šo křowaja pšched Jesužownym šlowom: „Šhtož šo mnu njeje, tón je pšhecžiwu mi!“ To rěka: Pak šy ty křehczijsan — pak ty nješy křehczijsan! Haj, pak ty nješy křehczijsan, byrnjež tež křehczijsan rěka. Křehczijsan wušnawa šwoju křehczijsanku wěru i ertom a i wutrobu, i ruku a i žylym šwojim žiwjenjom a šadžerženjom a to njedželški a wšchědny dženž, i kēmšikřodženjom a i dženžanjom, w dobrých a w cžežkich cžadžach. Křehczijsan je pšchezo křehczijsan, a je tohodla runje nětkole křehczijsan, — haj runje nětkole křehczijsan! —

Tola došcž tajkeho myšljenja ša dženža! Šhtož tu, je došcž, šo móžesch žyly tydžen myšlicž a tež potom njebudžesch hišcže hotowny. A hdnž šy šebi šhto myšlik, šhtož by rad dale podak ša rosmyšlowanje, to pošcžel šem ša našche šopješko, kotrež dže tak prawje byčž tež šopješko ša njedželške popołdnju.

Š Budyšhinka wo Budyšhinku.

Njedželu Šwjateje Trojizy šendže šo w našchej wotnowjenej žytrwi młodžina Malešchanskiške, Borchiškeje a Budyšhinkškeje wošadny, šo by tu křótku nutrošcž wotmēla a

šebi žytrwej wobhladała. Runjež mējachu tutu njedželu tež někotre druhe šjednocženštwu šwoje šwjedženje, bě šo tola hišcže nahladna licžba młodnych hólzow a hólzow šeichla. Tež někotři dorošcženi tu běchu.

Šo wušpěwanju tšjoch křelušchownych šchtucžkow šo najpřjedny knjes šarar Mikela šlowa jimašche a rosložil młodžinje wšchelake wobrašy w našchej žytrwi a to wošebje te, kiž šu nad wotkarjom, na wobložanju pšchi škřodže na křětku a na loži abo šubi Bšchwěčanškeho rycžerkubla. Šotom šažo jedny křelušch wušpěwachmy.

Nětko powědašche nam knjes šarar Šandrik-Borchiški něšhto je šlawišnow Budyšhinkškeje žytrwje. Čhžemy i nich tež našchim cžitarjam a cžitarškam něšhto podacž. Še starých cžadžow Budyšhinka wšchak nam ničžo nadrobne šnate njeje. Mjeno Budyšhink na to pošajuje, šo drje je wješ jene šydlušcžo mēšta Budyšhina bylo. W Budyšhinku je drje najpřjedny jenož kapalka štała, w kotrež šu duchowni i Budyšhina Božu šlužbu wotmēwale. Wšchi pučžu i Budyšhinka do Kralez, tam, hdnž nimo jeneje Kraleččanškeje hórki wjedže, šteji kamjenštny křehč, na kotrymž je mjecž wurubany. Powěda šo, šo šu tu něhdy Kraleččenjo jeneho kaplana šabili, kiž bě dužny po pučžu i Budyšhinka do Budyšhina, hdnž bě Božu mišchu cžital. Šacž je tomu tak bylo, njehodži pak šo dopokajacž. Wokoło šeta šchěžnacže štow šu tu potom jednoru žytrwicžku pošajali. Šežownošcže je wēšny von Rechenberg daril, tež šo ša šaplacženje šararja pošaral. Do žytrwiniškich knihow je drje šo tež wot tutoho cžadža šem šapšowalo. Bohužel šu šo w šydomlětněj wójnje šnicžile.

Dokelž je drje jednora žytrwicžka dodžeržana byla, šu potom wokoło šeta šchěžnacže štow a wōšomdžebacž nětcžiču žytrwicžku natwarili. Wošebitu šašlužbu wo twar našcheje žytrwje ma Korla Šendrich i Moštitz. Šeho kamjenštna poštawa, fak tež ta jeho žony, je w našchej žytrwi widžecž. Křětkla je tehdy tam byla, hdnž je nětko wuheš. Nětko je křětkla wšche wotkarja. Na jeje mēštnje bě přjedny wobras. Šošledni wobras, kiž je tam byl, pošhadža drje něhdy i šeta wōšomnacže štow. Wón wiža nětko na šcženje.

Mnošy tnych, kiž maja wo na šu žytrwej šašlužby, wotpocžuja w rowach pod žytrwju. Tež pod wēžu běchu rowny. Šakřoda do wēže přjedny žaneho njebě. Šhtož dženžche na wēžu, dyrbješche pšches žytrwej. Šošdži šo šu rowowe kamjenje wotštronili a je do šcženow žytrwje šašadžili, hdnž móžesch šebi je dženža hišcže wobhladacž a pižma na nich cžitacž.

Korla Šendrich i Moštitz je našchej žytrwi tež knihownju daril. Našcha knihownja je tež drohotny pošlad mēla, mjenujžy wot Gutenberga cžišcžanu bibliju. Tutu drohotnu knihu bohuzel wjazy nimamy. W šandžonym lěštotku šu ju jako pjenješny trjebachu, ša 8500 hriwnow pšchedali. Tón, kiž je ju kupil, je ju potom ša wjazy hacž 40 000 hriwnow pšchedal. Dženža bychmy hobrški pjenješ ša nju doštali.

Dale wobhladachmy šebi hišcže wšchelake wopony a dupu, fak tež šchlu ša křehcženšku wodu. Šajimamy je tež pēštowny cžadžnik na křětzy, kiž pošajuje, hdy je šo šchtwórcž, poš, šš šchtwórcž a hodžiny a žyła hodžina minyła. Wšchě wopony a ornamenty (wupyšchenja) na ložach, dupje a wšche wotkarja šu wuštojnje i drjewa wurēšane a je wšchelakimi barbami wobarbje. Tute wēžy a tež drjewjane džeke pišcželow je cžešw křětro pšchetocžik. Tohodla šu nětko drjewa i moššišnu napojili, kiž cžešwja mori.

Napošledk šcžini šarar Šandrik młodžinu na nowe wušmolowanja na wobložanju křóra kědžbnu. Widžimy tam

šchiž, wutrobu, kótwizu a grijskeje pišmitaj. To wošnamje-
nja wěru, lubošć, nadžiju a mjeno Christos (Khrystuž).

Bo wuspěwanju jeneje šhtucžki žebi potom kěchow wob-
hladačmy. Tón wošebje kěžbnošč wulka pyramida šbudži.
Na nej čitamy mjeni von Ziegler und Klipphausen. Posta-
jena je we wošomnatym lěstotku. Šhtož čže hišćže něšto
wjazy se starých čžakow Bundschinka a wokoliny wědžecž,
njedž žebi nastawkaž w šhulstej čžitanžy „Kwětki“ pschecžita,
kiž štejitaj pod napišmom: Korla Hendrich i Noštitž wo tš-
zeczilětnej wójnje a Šrudne nashonjenja w šydomlětnej
wójnje.

Tajki wulět mlodžiny se šužodneju wožadow k nam bē
šdobom natwarjazy a powucžazy =I=

Čžehodla niz tež pola naš?

Šyrkwiny wokrijež Mühlhausen wotně wošebite Bože
šlužby ša dobroprošhenje wo šhkit ša šywn a hona.

Tajke modlerške Bože šlužby wuhotowacž, bu wjedni-
štwu šyrkwineho wokriježa i wokriježa namjetowane. Wjedni-
štwo čžinjěšče po tym a ratarjo šo tam do tšjoch wulkiš
pólných Božich šlužbow šjednocžichu.

Njeje nuša we Lužicy tež wulka? Njewuhorja horzota a
šuchota a wětr nastajnje semju bóle a bóle? Njejšu šmjerški
tu žaneje šhłodny nacžinike? Njejšmy kóždny džen pod štra-
šhom, šo njewjedra a šliwki šnicža krajiny?

A dožyla: Mamy dha šakle potom šo modlicž a dobro-
prošhenje čžinicž, hdyž je tu nuša a štrach? Ně, my mamy
nastajnje byčž w moldenju a dobroprošhenju! Čžzemy dha
my mjes tymi byčž, kotrychž šakle nuša wucži šo modlicž?

Tak dnybi to tola byčž, šo my šmy čži, kofšž hinaš nje-
móža hacž šo wšchědnje modlicž, wšchědnje šwoje naležnoščje
w modlenju wupowědacž Bohu, a to tohodla, dofelž je našcha
wutroba polna wěry, kotraž je luta džěczaza dowěra k Bohu,
kotryž je lubny Wótž a wšchěhomóžny Bóh!

Tak dnybi to byčž! Šaj! Me je to tak w kóždym kšchescž-
janskim domje, w kóždej kšchescžijanskej šwójbje? Špěwa wo-
na raššche a wječžorne modlitwy, čžinjo dobroprošhenje ša
wšcho, šhtož jej někaš naleži? Špěwa wona šlidowe pacžerje
— ščžicha abo i šhlošom —, ale paš tola šlidowe pacžerje?

Njemplymy šo tola a njenarěčžmy šej šami hewaš ně-
šhto! We šwójbje a pola kšchescžijana njeje něšhto prawe
w kšchescžijanštwje, hdyž tam kóždny džen njerěčža i Bohom.
Kaž džěczó hinaš njemóže a njecha, hacž šo kóždny džen i na-
nom rěčži — hdyž jeho hišćže ma a hdyž prawe džěczó je,
— tak tež kšchescžijan hinaš njemóže a njecha, hacž kóždny džen
i njejškim Wótžom rěčžecž, kotryž tu pschezo je, a k njemu
šo modlicž, hdyž kšchescžijan prawy kšchescžijan je. Prawy
kšchescžijan je paš džěczó Bože. A džěczó rěčži i nanom!

Šdyž džěczó ras i nanom njerěčži, klaza to něhdže, njeje
to po prawym. Tak husto hacž kšchescžijan šo woštaji wšchěd-
neho modlenja a dobroprošhenja, klaza to něhdže, njeje to
po prawym!

Šo byčžmy tola škoro ša tym pschishli: Paš — paš!
Paš ja šym kšchescžijana šo po kšchescžijanštu mam
— a šhto to rěka, praji nam Nowy Šakoš! — paš ja
njejšym kšchescžijan! Na tym ničšo njepšcheměni
to, šo mjeno kšchescžijan mam.

My šmy hacž šem psches čžakny pschishli, kotrež bēchu
tajke, šo byčhu nam to dnybjake doprajicž! Šdyž my pschezo

hišćže tajžy šmy, kotrymž šo tole, šhtož šo po prawom
šam rošumi, dnybi hišćže doprajicž, je to šrudnje doščž!

Kaš dołho hišćže?! Wono móže ras psche poščže byčž!
Šdyž? — to my njewěmy ničto! Tohodla dnybiny dženkša
byčž, šhtož rěkam: kšchescžijenjo šnutšownje a šwonšownje,
kšchescžijenjo woprawdže, kšchescžijenjo, kiž šwoju wěru wu-
šnawaja i wutrobu a i ertom, i ruku a se škutkom, i žylym
žiwjenjom a šadžerženjom njedželški dženi a wšchědnny dženi,
w dobrých a w njedobrych čžakach!

Tužži kšchescžijeno paš šo modla kóždny dženi! Wě r j a ž a
k š h e s c ž i j a n š k a w u t r o b a n j e m ó ž e h i n a š h a c ž
k ó ž d n y d ž e ň r ě č ž e č ž i n j e b j e š k i m W ó t ž o m !

Šyrfej a štat.

Šyla šakša Lužica twori se šwojej ewangelškej mlodžinu
wošebity wokrijež. Tutón je džěleny do 4 podkriješow. Wjed-
nik ša žyly wokrijež je knjes Uthoff, kiž tukhwilu tež hišćže
Budyški podkrijež šam wjedže. Wón je pschi tym, žyše džělo
šnowa šarjadowacž.

Wšchelafe i bliška a šalofa.

Šsuchota. Šyma, pišachmy njedawno; wjele je šnicžila,
wošebje běryny. Šsuchota, dnybiny dženkša pišacž. Šsuchota
je hižo šnicžila wjele a ničži hišćže, njedž tež tu a tam nje-
wjedra deščžik pschicžerichu. Šsnadny trošcht je, šo šlyšči-
my, šo je šuchota tež dnyhdže, haj po žyšej šemi čžłowjekow
tyšchi, tak w Americy, hdyž je wjele hórje hacž pola naš,
tak w Indiškej, hdyž je hišćže hórje. Njemóžni štejmy tu
pod tutym šjewjenjom, njemóžne žyše čžłowještvo! Niz mje-
nje, hdyž piščinu njewjedra a šliwki, kaškež je našcha Lu-
žica šnaje i pošlednich lět, kaškež šu, kaš runje čžitamy, nje-
dželu Šranžowšku demapštate. A niz mjenje njemóžni šu
čžłowjekojó a naštróženi, hdyž šemja rži a wichory šo wjer-
čža, kaš runje i měšta Kalkutta šlyšchimy. Šhtó je nětko
i knješom na wšchěm? Pšhipad? kaš někotš praja. Ničto?
kaš drusy mudruja. Kaš wobohušchžy woni, hdyž šo pod taj-
škim knješštwom wědža! Niz tak a nihdy tak! Ně:

A porucž Bohu šwěru
šwój pucž a šrudobu
a wopomni i prawej wěru:
Bóh knježi na njejšu!
Wón wichor, wětry wodži,
tež wšhitke mrócžele,
pucž, po kotrymž šo šhodži,
wón šwojim šjewicž wě.

Na pucž.

Kšchescžijan rěkam, kšchescžijanka rěkam! Šsym ja to?

Šištowanje. K. K. Š.: Najwutrobnišchi džak ša wšchu
próžu a pomoz. — Knj. L.: Runje doštach. Džakuju šo jara.
Redaktor.

Ša 3. po Tr.: W. we W. — Ša 4. po Tr.: K. w M. —
Ša 7. a 8. po Tr. poštaji k. w. f. Š.

Šamolštwy redaktor šaraš Wyržacž w Nošacžizach (Noštitž b. Weišenberg).
Naklad Ššerbšta šłowna předaššta konferenzu w Budyšchiny. — Čžilšchž
„Ššerbšte Nowiny“ w Budyšchiny. — Wulhadža kóždu šobotu a pašči
šhtworčšlětnje 108 pjenještow.